

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 4018200802
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4018200802.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): L. H., bytom Š. G. XX, I., zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1. Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, 2. MH Invest s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený JUDr. Allanom Böhmom, advokátom so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 3. Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, so sídlom Trnavská cesta 100, Bratislava, 4. Združenie domových samospráv, so sídlom Rovniankova 14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 5. Nitra Invest, s.r.o., so sídlom Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 6. DESIGN ENGINEERING, a. s., so sídlom Palisády 33, Bratislava, IČO: 36 609 633, 7. L.. F. E., bytom N. XX, Z., 8. R.. V. W., bytom B. X. X, I., 9. B. O., bytom V. X, I., 10. B. H., bytom B. X. XX, I., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2018/037511 zo dňa 10. októbra 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/256/2018-344 zo dňa 23. septembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom konania a ďalším účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2018/037511 zo dňa 10. októbra 2018, ktorým žalovaný ako

druhostupňový správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 439/2018-2246-02-Žá zo dňa 13. júna 2018, ktorým tento stavebníkovi - Železnice Slovenskej republiky, zastúpenému spoločnosťou STRABAG spol. s r.o., v zastúpení PRODEX spol. s r.o., povolil stavbu Terminál Intermodálnej prepravy Y. U. XX G. Y., v rozsahu stavebných objektov - SO 02-38-10 Prijazdová komunikácia na spevnenú plochu pre skladovanie tovarov, s miestom stavby Priemyselný park I., katastrálne územie Y., pričom vlastníkom pozemkov, na ktorých sa má stavba vybudovať, je stavebník, resp. spoločnosť MH Invest, s.r.o. a vlastníkom pozemkov evidovaných na LV č. XXXX k. ú. Y. je spoločnosť Nitra Invest, s.r.o.

2. Krajský súd konštatoval, že správne orgány vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto i riadne zdôvodnili a dôsledne sa zaoberali i s námietkami, ktoré žalobca v priebehu správneho konania predložil.

3. V odôvodnení uviedol, že s poukazom na žalobcom formulované dôvody žaloby a obsah predloženého administratívneho spisu, správny súd skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby. Pod aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, resp. nárok si takéto právo, či nárok uplatňovať na súde. Súd aktívnu legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok odmietnutie žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. e/ SSP.

4. Na stavebné konanie sa aplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorý všeobecným spôsobom upravuje konanie a rozhodovanie v oblasti verejnej správy a v § 14 obsahuje i definíciu účastníka správneho konania. Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ktorý je v tomto prípade osobitným zákonom, v § 59 ods. 1 ustanovuje, kto môže byť účastníkom stavebného konania, ale nemá osobitnú právnu úpravu konania s účastníkom v správnom konaní (územnom alebo stavebnom konaní), a preto pre stavebné konanie platia primerane ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní, t.j. správny poriadok, a to s poukazom na § 140 stavebného zákona.

5. Pojem účastníka konania definuje tak stavebný zákon, ako aj správny poriadok, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, a preto je potrebné postupovať podľa interpretačného pravidla, ktoré určí, ktorá právna norma sa má na konkrétny prípad použiť. V právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon), pričom aplikáciou tohto pravidla v prejednávacom prípade možno dospieť k záveru, že na posúdenie účastníctva žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní - správny poriadok. Bez ohľadu na všeobecne platné pravidlo pri aplikácii právnych noriem, v danom prípade je otázka aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov výslovne zodpovedaná v § 140 stavebného zákona, podľa ktorého, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. Z tohto zákonného ustanovenia je bez pochyb zrejmé, že na konanie vedené podľa stavebného zákona sa použijú pravidlá ustanovené správnym poriadkom len vtedy, ak sám stavebný zákon ako osobitný predpis neupravuje konkrétnu situáciu, resp. právnu otázku, inak. Vzhľadom na to, že stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov stavebného konania, je preto v danej veci vylúčená aplikácia § 14 správneho poriadku, v ktorom je všeobecne vymedzený okruh účastníkov správneho konania. Vzhľadom na odlišné špecifiká sú jednotlivé druhy správnych procesov upravené osobitnými právnymi aktmi. Správny poriadok ako všeobecný predpis o správnom konaní má subsidiárne použitie, ak konkrétne konanie v štátnej správe je upravené samostatným právnym aktom, osobitným zákonom. Uvedené znamená, že osobitný predpis ako hmotnoprávny predpis má v aplikačnom procese prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v § 14 správneho poriadku, ktorý síce vymedzuje, kto je účastníkom konania, ale odpoveď, na koho sa táto definícia vzťahuje dávajú predpisy hmotného práva. Postavenie účastníka konania v tej - ktorej veci má iba ten subjekt, ktorému je takéto postavenie v príslušnom zákone výslovne priznané. Stavebný zákon v § 59 definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnu

enumeráciou, t.j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/23/2017 zo dňa 01. marca 2018, v zmysle ktorého „stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, kasačný súd má za to, že ustanovenie § 140 stavebného zákona vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania“. V priebehu stavebného konania bolo nepochybné, že žalobca nie je stavebníkom predmetnej stavby, nie je osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Žalobca nepreukázal vlastnícke právo k pozemkom, na ktorých sa stavba realizuje, ani k susedným pozemkom a ani iné práva k pozemkom, na ktorých sa stavba realizuje tak, ako sú tieto práva vymedzené v § 139 písm. a/, b/, c/ vyššie uvedeného zákona, teda nepreukázal užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, taktiež nepreukázal ani právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, resp. z iných právnych predpisov. V predmetnom stavebnom konaní žalobca nebol ani stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou, ani projektantom povolovanej stavby.

6. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že správne orgány konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“), teda ako dotknutá verejnosť, nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie uvedeného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa § 24 ods. 3, resp. ods. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, ktorý predložila Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu a podal i odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. decembra 2015.

7. S poukazom na uvedené bol potom krajský súd toho názoru, že žalobu žalobcu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože nestačí tvrdiť, že žalobca sa prihlásil do stavebného konania, ale dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených v správnej žalobe bol krajský súd toho názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť, čo možno vyvodiť i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že predmetné stavebné konanie súvisí s výstavbou a realizáciou strategického parku, teda investície extrémne veľkého rozsahu a malo sa viesť zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

8. Ďalej sa správny súd zamerl na žalobnú námietku, že Obec Y. nie je vecne príslušným správnym orgánom vo veciach tohto stavebného konania s poukazom na § 117b stavebného zákona, lebo ide o stavbu, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu a podľa názoru žalobcu mal byť vecne príslušný na konanie okresný úrad v sídle kraja. Dal do pozornosti, že z administratívneho spisu zistil, že v žiadosti o vydanie stavebného povolenia, podanej dňa 16. októbra 2017, stavebník - Železnice Slovenskej republiky uviedol, že stavba rieši vybudovanie prízjazdovej komunikácie, ktorá bude spájať výrobný areál a spevnenú plochu pre skladovanie tovarov. Nejedná sa o verejne prístupnú

cestu. Ako miesto stavby je uvedený Priemyselný park I., katastrálne územie Y., parcelné čísla pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve stavebníka - Železnice Slovenskej republiky a spoločnosti MH Invest, s.r.o. V stavebnom povolení je uvedený účel stavby - zabezpečenie dopravy tovarov a materiálov a export výrobkov podľa potrieb strategického parku I.. Vybudovaním príjazdovej komunikácie bude zabezpečené prepojenie výrobného areálu so spevnenou plochou pre skladovanie tovarov. Uvedená skutočnosť, teda, že ide o stavbu príjazdovej komunikácie v k. ú. Y. nebola sporná. Podľa názoru žalobcu však bol vecne príslušný stavebný úrad okresný úrad v sídle kraja z dôvodu, že ide o významnú investíciu podľa osobitného predpisu, a to podľa § 117b stavebného zákona.

9. Taktiež uviedol, že vecná príslušnosť správneho orgánu je upravená v § 5 správneho poriadku a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni. Správny poriadok nemá konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. Týmto zákonom v predmetnej veci je zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), v znení neskorších predpisov, ktorý určuje pôsobnosť orgánov štátnej správy tak, že v § 1 určuje orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie, a v § 3a špecifikuje pôsobnosť týchto špeciálnych orgánov, pričom v odseku 4 uvádza, že pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Správny orgán prvého stupňa, t. j. Obec Lužianky v záhlaví svojho rozhodnutia zo dňa 13. júna 2018 uviedol, že rozhoduje ako špeciálny stavebný úrad podľa § 3a ods. 4 cestného zákona, v nadväznosti na § 120 stavebného zákona špeciálny stavebný úrad je orgán štátnej správy povoľujúci špeciálne stavby, ako sú napr. cestné stavby. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu je určená osobitnými právnymi predpismi, medzi ktoré patrí i cestný zákon. Pri cestných stavbách vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu orgány vykonávajúce štátnu správu podľa osobitných predpisov, t. j. „špeciálne stavebné úrady“.

10. S poukazom na vyššie uvedené bol správny súd toho názoru, že Obec Lužianky v predmetnej veci rozhodla dňa 13. júna 2018 ako príslušný správny orgán prvého stupňa, a to i s poukazom na § 3a ods. 4 cestného zákona. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Obce Lužianky zo dňa 13. júna 2018 rozhodol ako odvolací orgán okresný úrad, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorý v zmysle § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva v druhom stupni štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec, a v zmysle § 3 ods. 5, písm. c/ cestného zákona vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje obec. Citované ustanovenie cestného zákona je uvedené i v záhlaví rozhodnutia žalovaného zo dňa 10. októbra 2018, ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu špecializovaného stavebného úradu Obce Lužianky. Z vyššie uvedeného podľa názoru správneho súdu vyplýva, že správne orgány v predmetnej veci rozhodli v rámci svojej právomoci a pôsobnosti a námietku žalobcu správny súd posúdil ako nedôvodnú.

11. Za rovnako neopodstatnenú pokladal krajský súd námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že pre vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia neboli naplnené podmienky. Ako vyplýva z § 32 ods. 2 stavebného zákona, na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle § 1 ods. 3, § 8, § 11 a § 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“). V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „Terminál intermodálnej prepravy Y.“ s miestom stavby Priemyselný park I. v rozsahu stavebných objektov príjazdová komunikácia na spevnenú plochu pre skladovanie tovarov, ktorej účelom je zabezpečenie dopravy tovarov a materiálov a export výrobkov podľa potrieb strategického parku I., teda výstavby objektu (komunikácie) na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydalo na základe žiadosti spoločnosti MH Invest, s.r.o. dňa 13. júla 2015 a následne dňa 22. júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z.z. s tým, že výstavbu bude

zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní týchto osvedčení bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky o významnej investícii č. 08806/2017-4220-10455 dňa 27. februára 2017. Z tohto osvedčenia správny súd zistil, že bolo vydané pre stavbu „vybudovanie strategického parku“ v rámci strategického parku v I. s tým, že stavbu bude zabezpečovať MH Invest, s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou, teda jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Týmto bola teda jednoznačne splnená prvá podmienka ustanovená v § 32 ods. 2 stavebného zákona, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta bez potreby vypracovania územného plánu zóny, čo potvrdilo samotné mesto Nitra vo svojom vyjadrení zo dňa 25. augusta 2017. Umiestnenie strategického parku, resp. navrhovanej činnosti (podľa zámeru vypracovaného v auguste 2015 pre potreby navrhovateľa a užívateľa - Slovenskej agentúry pre rozvoj investícií a obchodu) v nadväznosti na existujúci priemyselný park I. - M. potvrdzuje i predmetný zámer. V územnom pláne mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. októbra 2015 zákonom č. 254/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 245/2003 Z.z.“). Do zákona č. 175/1999 Z.z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 07. júla 2015 zákonom č. 154/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 175/1999 Z.z. a ktorým sa mení a dopĺňa stavebný zákon. Podmienkou pre postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale, ako už bolo vyššie uvedené, podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

12. Súčasťou spisu je i záväzné stanovisko Obce Lužianky podľa § 140b v nadväznosti na § 120 ods. 2 stavebného zákona zo dňa 16. mája 2017, v ktorom Obec Lužianky udeľuje súhlas k vydaniu stavebného povolenia stavebného objektu SO 02-38-10 Príjazdová komunikácia na spevnenú plochu pre skladovanie tovarov, v ktorom je uvedené, že súhlas obce je vydaný z hľadiska súladu projektu stavby pre stavebné povolenie v uvedenom rozsahu s funkčným využitím územia, územným a polohovým riešením stavby.

13. Správny súd dal taktiež do pozornosti, že žalobca v podanej žalobe poukazoval aj na porušenie právnych noriem, ako Aarhuský dohovor, Ústavy Slovenskej republiky, zákona č. 24/2006 Z. z., stavebného poriadku a správneho poriadku, ale k uvedenej námietke len cituje jednotlivé ustanovenia právnych predpisov, avšak žiadnym spôsobom neuvádza, aké jeho procesné práva mali byť postupom správnych orgánov porušené. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu bol toho názoru, že žalobca bol účastníkom predmetného stavebného konania ako dotknutá verejnosť a v rámci tohto konania mu bolo umožnené, aby realizoval svoje práva, podával námietky a pripomienky týkajúce sa životného prostredia a správny orgán sa týmito námietkami i zaoberal, posudzoval ich a rozhodol tak, že ich v rozhodnutí zo dňa 13. júna 2018 (stavebné povolenie) zamietol. Rovnako sa námietkami žalobcu na základe jeho odvolania proti stavebnému povoleniu zaoberal i žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí zo dňa 10. októbra 2018. Nakoľko v správnom konaní žalobca so svojimi námietkami nebol úspešný, inicioval ako zainteresovaná verejnosť v zmysle Správneho súdneho poriadku predmetné súdne konanie, v ktorom sa domáhal zrušenia oboch rozhodnutí správnych orgánov.

14. V súvislosti s predmetnými tvrdeniami žalobcu správny súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23. februára 2017, v zmysle ktorého „zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol v odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríla 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“. V nadväznosti na uvedené vyslovil, že všeobecné konštatovanie nesúlady napadnutého rozhodnutia, resp. postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal s účelom Aarhuského dohovoru a iných právnych noriem, bez konkrétneho tvrdenia jeho porušenia na základe vlastných úvah a záverov, alebo iných skutočností, na základe ktorých by mal správny súd dôjsť k inému záveru, než je uvedený v napadnutom rozhodnutí a bez uvedenia, s ktorými konkrétnymi námietkami alebo argumentmi žalobcu sa žalovaný nevysporiadal, na prieskum správnym súdom nepostačuje. Správny súd nie je ďalšou inštanciou v administratívnom konaní, a preto nemôže vykonať hodnotenie dôkazov sám a tak sám zisťovať skutkový stav. Súd môže vykonať dokazovanie len na to, aby mohol dospieť k záveru, či rozhodnutie je alebo nie je v súlade so zákonom. Vo veciach všeobecných správnych žalôb, a teda v konaní podľa § 6 písm. a/ SSP nie je súdom skutkovým, ale vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy. Nie je preto úlohou správneho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vyhľadávať a ani ich za žalobcu špecifikovať.

15. K námietke žalobcu, že navrhované dopravné riešenie nie je dostatočné (dopravné napojenie, vyústenie dopravy na cestu I/64, napojenie na rýchlostnú komunikáciu R1A), správny súd poukázal na § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod. Z uvedeného vyplýva, že napr. požiadavky napojenia na pozemné komunikácie sa určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. V predmetnej veci je podstatná tá skutočnosť, že stavebník požiadal o stavebné povolenie k stavbe identifikovanej ako „Terminál intermodálnej prepravy Y.“ v rozsahu tam uvedených stavebných objektov. Správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, v súvislosti s požadovanou výstavbou nezvážil potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia predmetnej stavby - príjazdovej komunikácie na spevnenú plochu pre skladovanie tovarov na pozemné komunikácie, čo žalovaný vo svojom rozhodnutí na základe námietky žalobcu v odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 13. júna 2018 i riadne zdôvodnil.

16. Krajský súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu zdôraznil, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Žalobca v žalobe poukazoval na § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z., pričom tvrdil, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie. Z § 18 ods. 2 písm. b/ tohto zákona vyplýva, že predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len "zisťovacie konanie") musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B. V prílohe č. 8 (Zoznam navrhovaných činností podliehajúcich posudzovaniu ich vplyvu na životné prostredie) je uvedený, okrem iných, i bod 9 a položka 15 nasledovne:

9. Infraštruktúra, Pol. Činnosť, objekty a Prahové hodnoty číslo zariadenia Časť A Časť B (povinné hodnotenie) (zisťovacie konanie)

15. Projekty budovania priemyselných zón bez limitu vrátane priemyselných parkov.

V zmysle tohto postupoval i príslušný správny orgán, keď pred stavebným konaním v predmetnej veci sa uskutočnilo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. (navrhovaná činnosť rieši výstavbu nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 ks vozidiel ročne). Súčasťou investície je aj vybudovanie potrebného množstva parkovacích miest a dopravných prípojok do výrobného areálu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. decembra 2015, je teda právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre správny súd konajúci o správnej žalobe žalobcu v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/256/2018.

17. Ďalej uviedol, že pre konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/256/2018 je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 10. októbra 2018 (zrušenia ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha), existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 08. októbra 2015 vydané v zisťovacom konaní (právoplatnosť nadobudlo podľa vyznačenia dňa 28. decembra 2015). Správny orgán prvého stupňa v stavebnom konaní, ako i žalovaný v odvolacom stavebnom konaní z týchto právoplatných rozhodnutí vychádzali a boli pre ne záväzné (čo vyplýva i zo žalobou napadnutých rozhodnutí vydaných v stavebnom konaní), a to s poukazom na § 40 správneho poriadku. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovalo a stále existuje vyššie označené právoplatné rozhodnutie vydané v konaní, ktoré tomuto konaniu predchádzalo) bol rozhodujúci i pre správny súd, a to s poukazom na § 135 ods. 1 SSP a z tohto stavu správny súd v predmetnej veci i vychádzal. Z uvedených dôvodov potom dospel k záveru, že nemožno považovať žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím stavebného úradu ako správneho orgánu prvého stupňa za nezákonné.

18. Zároveň zdôraznil, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v predmetom stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom a tieto sú i predmetom samostatného súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Nitre.

19. K námietke žalobcu, týkajúcej sa nerespektovania § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, ako aj nepredloženia zastavovacieho plánu, správny súd uviedol, že túto námietku žalobca vzniesol v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 13. júna 2018 a žalovaný sa s touto námietkou riadne vysporiadal, keď uviedol, že zastavovací plán bol predložený v rámci staveného povolenia na prvý objekt areálu a rieši priestorové usporiadanie strategického parku a jeho vydaním sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že stavebné povolenie na prvý stavebný objekt bolo vydané pod č. OU-NR-OVBP2-2015/041342-026 dňa 16. decembra 2015. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.

20. Námietky žalobcu uvedené v podanej žalobe krajský súd posúdil ako nedôvodné a námietkami, ktoré žalobca vzniesol v priebehu súdneho konania (na pojednávaní 23. septembra 2020) a jednoznačne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanej verejnosti sa krajský súd nezaoberal a neposudzoval ich. Zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy, pričom táto lehota je prekluzívna a jej zmeškanie nemožno odpustiť. Rozšírenie žaloby alebo uvedenie ďalších žalobných bodov je možné len v prekluzívnej lehote určenej pre jej podanie. V tejto lehote žalobca podal len tie námietky, ktoré sú uvedené v žalobe, a s ktorými sa krajský súd vysporiadal v odôvodnení rozsudku. Ďalšie námietky boli uplatnené po uplynutí lehoty podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 3 SSP, preto na ne krajský súd nemohol prihliadať.

21. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na § 168 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli. O trovách pribratých účastníkov súdneho konania, ako i ďalšieho účastníka Železnice Slovenskej republiky rozhodol správny súd tak, že im nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre týchto ďalších účastníkov. Rovnako tak v predmetnej veci krajský súd nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné Železniciam Slovenskej republiky a pribratým účastníkom konania priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

II.

22. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

23. Žalobca v prvom rade namietal nezákonnosť ohľadom aplikácie § 32 ods. 2 stavebného zákona, ktorým orgány verejnej správy zdôvodňovali postup v podobe legitímnosti „preskočenia“ územného konania. Žalobca namietal, že strategický park nie je obsiahnutý v územnom pláne mesta Nitry, a že v prípade povoľovaných stavieb vôbec nešlo o prípad predpokladaný hypotézou § 32 ods. 2 stavebného zákona v tom zmysle, že by malo ísť o stavbu spadajúcu pod pojem umiestnenie strategického parku alebo na prípravu územia na realizáciu strategického parku, tak ako to upravuje zmieňovaná právna norma v § 32 ods. 2 stavebného zákona. Žalobca ďalej podrobne analyzoval, že strategický park v Nitre definovaný osvedčením vydaným pre MH Invest, s.r.o. nie je obsiahnutý v územnom pláne mesta Nitra. Konkrétne v textovej časti ÚPN - mesta Nitra v poznámkovom aparáte v časti vysvetlenia pojmu „Zástavba“ v odstavci „priemyselná výroba - priemyselný park“ je uvedené vysvetlenie: ... priemyselná výroba - priemyselný park. Podľa názoru žalobcu je aplikácia právneho režimu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku ako takého, ale nie už v prípade povoľovania stavieb tvoriacich jednotlivé významné investície, ktoré sa budú realizovať v rámci strategického parku.

24. V kasačnej sťažnosti ďalej namietal skutočnosť, že samotný strategický park, v rámci ktorého sa má realizovať významná investícia (výstavba automobilového závodu - Automotive Nitra project), ktorej súčasťou je povoľovaná stavba, nebol posúdený z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Takéto administratívne konanie jednoznačne malo podľa žalobcu predchádzať všetkým ostatným konaniam, a to tak zisťovaciemu konaniu na zámer „Automotive Nitra project“, ako aj všetkým povoľovacím konaniam. V tomto kontexte poukázal na znenie zákona č. 24/2006 Z. z., konkrétne na znenie § 18 ods. 2 písm. b/ pri uplatnení prílohy č. 8, časť 9 Infraštruktúra, položka 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov, kde sú v časti B upravené kritériá, resp. limity, za naplnenia ktorých je v zmysle danej právnej normy § 18 ods. 2 písm. b/ zo zákona povinné viesť zisťovacie konanie, pričom práve v prípade predmetnej položky č. 15, pod ktorú spadajú aj priemyselné parky, je v časti B uvedené „bez limitu“. Z tohto je teda zrejmé, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne pokladal za nutné prihliadnuť na § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona.

25. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ nebol dodržaný zákon a významná investícia v podobe stavby Vybudovanie strategického parku nebola posúdená podľa zákona č. 24/2006 Z.z., nemôžu byť legitímne ďalšie stavby - významné investície, ktoré budú /sú realizované v predmetnom strategickom parku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že obdobný strategický park na Slovensku - Strategický park Haniska sa bude posudzovať v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.

26. Taktiež žalobca namietal vecnú nepríslušnosť prvostupňového správneho orgánu - Obce Lužianky tvrdiac, že ide o uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, preto v zmysle § 117b stavebného zákona má byť príslušný okresný úrad v sídle kraja. Uviedol, že správny súd v napadnutom rozsudku poukázal na § 120 stavebného zákona. Žalobca tvrdil, že v predmetnej veci došlo k naplneniu hypotézy podľa ustanovení § 117b, ako aj § 120 stavebného zákona a že správny súd „poňal túto vec vo veľmi zjednodušenej rovine“ a nezohľadnil práve podmienku pre aplikáciu § 117b stavebného zákona, teda že sa jedná o stavbu, ktorá je primárne významnou investíciou. Podľa žalobcu je zrejmé, že § 117b stavebného zákona je nadradený § 120 stavebného zákona, ktorý by sa aplikoval v prípade, ak by sa jednalo o vodnú stavbu, ktorá by nebola významnou investíciou.

27. Napokon uviedol, že v správnej žalobe namietal aj porušenie § 33 ods. 2 správneho poriadku, dodávajúc, že zo strany špeciálneho stavebného úradu došlo k porušeniu predmetného ustanovenia, pričom uvedené je dôvodom pre zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní, dôvodom na obnovu konania, na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ako aj dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu súdom. V spojitosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Szd/7/2009 zo dňa 23. marca 2010, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/60/2012.

28. Žiadal, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

29. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 02. júla 2021 uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi obsiahnutými v rozsudku krajského súdu, a preto navrhol kasačnému súdu, aby túto ako nedôvodnú zamietol.

30. Ďalší účastník 1. Železnice Slovenskej republiky sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 23. júna 2021, v ktorom uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi uvedenými v napadnutom rozsudku, zároveň dodávajúc, že v kasačnej sťažnosti absentujú skutočnosti preukazujúce jej opodstatnenosť. Preto navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

31. Ďalší účastník 2. MH Invest s. r. o. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 09. júla 2021, v ktorom navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol. Alternatívne navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

32. Uviedol, že v podanej kasačnej sťažnosti absentujú zákonné náležitosti v zmysle Správneho súdneho poriadku, keďže táto nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Žalobca síce formálne uvádza dôvody jej podania odkazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, avšak z kasačnej sťažnosti už nie je zrejmé, aké skutkové okolnosti, a aký postup zo strany Krajského súdu v Nitre v prejednávanej veci naplňajú kasačný dôvod podľa Správneho súdneho poriadku. Zdôraznil, že žalobca v kasačnej sťažnosti len opakuje argumenty uvedené v žalobe, pričom uvádza len údajné porušenia zákona zo strany správnych orgánov, ale netvrdí, a ani nepreukazuje, že by Krajský súd v Nitre žalobné dôvody nesprávne právne posúdil. Taktiež absentuje tvrdenie, v čom má nesprávne právne posúdenie spočívať. Dodal, že takéto vymedzenie kasačného dôvodu je nedostatočné a neurčité, čo má za následok nepreskúmateľnosť podanej kasačnej sťažnosti. Ohľadom uvedeného dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/13/2017 zo dňa 25. apríla 2018.

33. Ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu je správnym výsledkom jeho rozhodovacej činnosti, ktorý pri aplikácii abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov zisťoval obsah a zmysel právnej normy, uplatňujúc jednotlivé metódy právneho výkladu. Taktiež uviedol, že správne súdne konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok netrpí žiadnymi

vadami, ktoré by odôvodňovali podanie kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, keď tento vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, a je vecne správne a riadne odôvodnený.

34. Súčasne poukázal aj na postavenie žalobcu v stavebnom konaní, nakoľko mal za to, že žalobca nebol preskúmanými rozhodnutiami ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Zdôraznil, že žalobca nevymedzil, na akých právach a právom chránených záujmoch mal byť ukrátený. Dodal, že žalobca nie je stavebníkom ani vlastníkom stavby ani susednej stavby, pre ktorú okolnosť nie je možné vymedziť subjektívne práva žalobcu bezprostredne dotknuté napadnutými rozhodnutiami. V spojitosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 502/2015 zo dňa 06. októbra 2015.

35. Rovnako tak dal do pozornosti, že námietky žalobcu sú v kasačnej sťažnosti formulované v rozpore s požiadavkami § 440 ods. 2 SSP, keďže žalobca v kasačnej sťažnosti neuvádza právne posúdenie Krajského súdu v Nitre z rozsudku, pričom nie je zrejmé, v čom má spočívať nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

36. V súvislosti s námietkou žalobcu o tom, že stavebnému konaniu nepredchádzalo územné konanie, pričom údajne neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože územie podľa žalobcu nie je dostatočne zaregulované územným plánom zóny, predovšetkým uviedol, že v stavebnom konaní bolo preukázané, že predmetná stavba je v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, zdôrazňujúc, že táto sa realizovala v katastrálnom území obce Y.. Obec Lužianky je samostatnou obcou s vlastným územným plánom, ktorého sa územnoplánovacia regulácia mesta Nitra nijako netýka. Uvedené pokladal za preukázané, pričom zdôraznil, že príslušná územnoplánovacia dokumentácia dostatočne reguluje dotknuté územie, na základe čoho je nepochybné, že bola daná dôvodnosť postupu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, a teda správny orgán prvého stupňa, ani žalovaný, ktorý potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa žiadnym spôsobom nepochybil.

37. Ku kasačnej námietke žalobcu, spočívajúcej v tvrdení, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, dal do pozornosti, že sám žalobca v kasačnej sťažnosti poukazuje na rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015, ktorým bolo konštatované, že navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorej je stavba súčasťou, sa nebude posudzovať z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Predmetné rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní bolo následne potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. decembra 2015, a teda stavebný úrad je viazaný obsahom uvedeného rozhodnutia, ktoré je právoplatné a vykonateľné.

38. Taktiež aj vo vzťahu k námietke, že Strategický park ako celok nebol posudzovaný v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z., uviedol, že s touto sa Krajský súd v Nitre dostatočne vysporiadal. Navyše doplnil, že už v roku 2005 bola posúdená činnosť „Priemyselný park I. - M.“ podľa zákona č. 127/1994 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem Strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015, č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015 a č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. februára 2017, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby „Vybudovanie strategického parku“ je vo verejnom záujme. Podľa návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii je účelom vybudovania strategického parku majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov a príprava komplexnej infraštruktúry pre vytvorenie strategickkej investície. Pokladal za nepochybné, že zámer navrhovanej činnosti „Priemyselný park I. - M.“ sa zhoduje s účelom vybudovania Strategického parku.

IV.

39. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

40. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

41. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

42. Z dôvodovej správy k zákonu č. 423/2020 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, ktorý v článku XX novelizoval aj zákon č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že zákonodarca vo vyššie citovanom odseku 2 upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré aj dokončí.

43. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/256/2018-344 zo dňa 23. septembra 2020, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

44. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

45. Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

46. Podľa § 62 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia.

47. Podľa § 62 ods. 3 stavebného zákona stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

48. Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

49. Podľa § 120 ods. 1 stavebného zákona pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoleniu 10ma) a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len "špeciálne stavebné úrady").

50. Podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona špeciálne stavebné úrady postupujú podľa tohto zákona, pokiaľ osobitné predpisy podľa odseku 1 neustanovujú inak; povoliť stavbu alebo jej zmenu možno len na základe záväzného stanoviska podľa § 140b vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí. Ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce.

51. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

52. Najvyšší správny súd zastáva názor, že žalobca v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby, a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

53. Ohľadom namietanej vecnej nepríslušnosti správneho orgánu prvého stupňa kasačný súd uvádza, že túto námietku žalobcu nemohol považovať za opodstatnenú. Kasačný súd je toho názoru, že predmetom príslušného stavebného povolenia bola stavba, ktorá je v zmysle ustanovenia § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z.z., zahrnutá pod výraz „príprava územia“, nakoľko je činnosťou nevyhnutnou na zabezpečenie realizácie strategického parku, konkrétne v súvislosti s výstavbou alebo pokračovaním výstavby pozemných komunikácií.

54. Ustanovenie § 117 stavebného zákona určuje obec ako vecne a miestne príslušný stavebný úrad, správny orgán prvého stupňa. Nasledujúce ustanovenia stavebného zákona uvádzajú, kedy obec stavebným úradom nie je. Kým ustanovenie § 117b stavebného zákona určuje zmenu vecnej príslušnosti stavebného úradu (obce), v ustanovení § 120 ods. 1 stavebného zákona sú uvedené stavby, ktorých povolenie prináleží špeciálnym stavebným úradom. Pôsobnosť špeciálnych stavebných úradov je určená osobitnými predpismi, a ak tieto neuvádzajú inak, špeciálne stavebné úrady pri povolení stavieb postupujú podľa príslušných ustanovení stavebného zákona a jeho vykonávacích predpisov.

55. Žalobca v tejto súvislosti argumentoval tým, že v predmetnej veci došlo k naplneniu hypotézy podľa ustanovení § 117b, ako aj § 120 stavebného zákona, a že správny súd mal v prvom rade aplikovať § 117b stavebného zákona, pretože sa jedná o stavbu, ktorá je primárne významnou investíciou. Nakoľko sa však nejednalo o samotnú významnú investíciu, ale o prípravu naň, nemožno hovoriť o naplnení dispozície ustanovenia § 117 stavebného zákona. Krajský súd teda vec správne posúdil, keď uviedol, že obec Lužianky v predmetnej veci bola príslušným správnym orgánom prvého stupňa. V predmetnej veci vykonávala obec Lužianky pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu v zmysle ustanovenia § 120 stavebného zákona, ktorá je určená osobitnými právnymi predpismi a v nadväznosti na to je potrebné aplikovať cestný zákon ako osobitný zákon špecifikujúci pôsobnosť

špeciálnych stavebných úradov. Cestný zákon v § 1 určuje orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie a v § 3a špecifikuje pôsobnosť týchto špeciálnych orgánov. V zmysle ustanovenia § 3a ods. 4, pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy.

56. K žalobcom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona kasačný súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z.z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Na výstavbu automobilového výrobného podniku v rámci strategického parku v Nitre bolo vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016 podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že stavba, ktorá sa realizuje v rámci stavebného povolenia v k.ú. Y., je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Obce Lužianky, v ktorej je riešené funkčné využívanie územia. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorové usporiadanie strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

57. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že v predmetnej veci je nepochybné, že stavebné povolenie sa týkalo stavby „Terminál intermodálnej prepravy Y.“ v rozsahu stavebných objektov, teda výstavby, ktorá sa realizuje za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku (v rámci strategického parku v I.). Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydalo dňa 22. júla 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z.z., s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní osvedčenia bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva o významnej investícii č. 08806/2017-4220-10455 dňa 27. februára 2017 pre stavbu „vybudovanie strategického parku“ v rámci strategického parku v I. s tým, že stavbu bude realizovať MH Invest, s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 2 cit. zákona.

58. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku I. na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia splňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu príjazdovej komunikácie, a to v rozsahu stavebných objektov špecifikovaných v rozhodnutí.

59. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že stavebné povolenie na výstavbu príjazdovej komunikácie v rozsahu špecifikovaných stavebných objektov bolo vydané orgánom verejnej správy prvého stupňa dňa 13. júna 2018 pod č. 439/2018-2246-02-Žá, právoplatnosť nadobudlo dňa 05. novembra 2018. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné

prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 08. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 01. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba žalobcu zo dňa 23. februára 2016, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, čo znamená, že napadnuté rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre správny súd.

60. V nadväznosti na uvedené je zároveň potrebné dať do pozornosti skutočnosti známe kasačnému súdu z jeho rozhodovacej činnosti, a to konkrétne závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/36/2019 zo dňa 01. decembra 2020, v ktorom bolo konštatované, že dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia Slovenskej republiky rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 04. novembra 2016 potvrdil.

61. Napokon kasačný súd nemohol prihliadnuť ani na námietku žalobcu, spočívajúcu v tvrdení, že v konaní pred stavebným úradom došlo k porušeniu § 33 ods. 2 správneho poriadku, ktorú skutočnosť mal žalobca namietať aj v správnej žalobe. Podaná žaloba námietku uvedeného znenia neobsahuje, nakoľko sa žalobca obmedzil na poukaz na porušenie procesných noriem, výpočet ktorých zahŕňa aj ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku, absentuje však tvrdenie o tom, aké procesné práva žalobcu mali byť postupom správnych orgánov porušené. Navyše zo spisového materiálu je zrejmé, že žalobcovi ako účastníkovi stavebného konania v postavení dotknutej verejnosti bola v plnej miere umožnená realizácia jeho práv, pričom s uplatnenými námietkami a pripomienkami, týkajúcimi sa životného prostredia sa stavebný úrad, ako aj žalovaný zaoberali a taktiež v preskúmaných rozhodnutiach sa s týmito vysporiadali.

62. Najvyšší správny súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní o povolení na výstavbu príjazdovej komunikácie, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom a tieto sú i predmetom samostatného súdneho konania vedeného na krajskom súde (napr. sp. zn. 26S/3/2016). Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia.

63. Z uvedeného dôvodu Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

64. O trovách konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplyva. Ďalším účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

65 . Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.